

شماره چاپ: ۲۴۷

دوره دهم - سال اول

شماره ثبت: ۱۹۰

تاریخ چاپ: ۱۳۹۵/۶/۲۱

اظهارنظر کارشناسی درباره:
«طرح ادغام سازمان‌های آب منطقه‌ای و آب و فاضلاب
روستایی با آب و فاضلاب شهری»

کد موضوعی: ۲۵۰

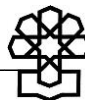
شماره مسلسل: ۱۵۰۸۶

مهرماه ۱۳۹۵

به نام خدا

فهرست مطالب

۱.....	چکیده
۲.....	مقدمه
۳.....	۱. تاریخچه ساختار بخش آب
۷.....	۲. طرح «ادغام سازمان‌های آب منطقه‌ای و آب و فاضلاب روستایی با آب و فاضلاب شهری»
۷.....	۳. اظهار نظر کارشناسی درباره طرح
۹.....	۴. ملاحظات حقوقی طرح
۱۰.....	نتیجه‌گیری و پیشنهادها
۱۲.....	منابع و مأخذ

اظهار نظر کارشناسی درباره:
«طرح ادغام سازمان‌های آب منطقه‌ای و آب و
فاضلاب روستایی با آب و فاضلاب شهری»

چکیده

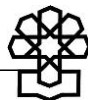
اصلاح ساختار و تشکیلات کلان با هدف متناسب‌سازی اندازه دولت و افزایش کارایی و بهره‌وری از جمله مسائلی است که همواره مورد توجه سیاستمداران و برنامه‌ریزان بوده است. با توجه به حساسیت و جایگاه ویژه بخش آب در کشور، بهبود ساختار این بخش می‌تواند در عملکرد مطلوب آن نقش بسزایی داشته باشد. طرح «ادغام سازمان‌های آب منطقه‌ای و آب و فاضلاب روستایی با آب و فاضلاب شهری» نیز با همین هدف ارائه شده است. بررسی کارشناسی طرح مذکور نشان می‌دهد که ادغام شرکت‌های مذکور به نحوی که در متن طرح اشاره شده است، دارای ایراداتی است. از جمله اینکه ماهیت‌های مختلف شرکت‌های آب و فاضلاب شهری و روستایی و آب منطقه‌ای، ادغام آنها و نحوه اداره کردن آنها را دچار اشکال می‌نماید. شرکت‌های آب و فاضلاب شهری ماهیت خصوصی داشته ولی شرکت‌های آب منطقه‌ای و روستایی دولتی هستند و لذا از یک طرف امکان خصوصی نمودن شرکت‌های آب منطقه‌ای به دلیل ماهیت اعمال حاکمیت بر منابع آب وجود ندارد و از طرف دیگر دولتی نمودن شرکت‌های آب و فاضلاب شهری مغایر سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی بوده و لذا

بار دیگری را به دولت تحمیل خواهد نمود. در حال حاضر با توجه به بحران آب حاکم بر کشور و همچنین ساختار نامطلوب بخش آب پیشنهاد می‌شود موضوع مدیریت جامع منابع آب در قالب حوضه‌های آبریز به جای تغییرات مقطعی و موضعی به‌طور جدی مطرح و پیگیری شود. با توجه به موارد فوق و ایرادات مذکور، ادغام شرکت‌های موضوع طرح نیازمند بررسی‌های کارشناسی و همه‌جانبه بوده و لذا تصویب طرح به‌صورت کنونی توصیه نمی‌شود.

مقدمه

اصلاح ساختار و تشکیلات کلان دولت مسئله‌ای است که طی سال‌های اخیر همواره مورد توجه نمایندگان و کمیسیون‌های تخصصی مجلس شورای اسلامی بوده است. در همین خصوص پیشنهادهایی نیز از سوی نمایندگان مجلس مطرح شده است. از جمله طرح تشکیل وزارت ورزش و جوانان و رفاه، طرح تشکیل وزارت زنان، طرح ادغام سازمان میراث فرهنگی و گردشگری در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و صنایع دستی در وزارت صنایع، طرح ادغام وزارتخانه‌های صنایع و بازرگانی، طرح ادغام وزارتخانه‌های نیرو و نفت، طرح ادغام وزارت رفاه در وزارت بهداشت و طرح‌های متعدد دیگری که به نوعی به تغییر ساختار و تشکیلات دولت منجر می‌شود. طرح‌های مذکور بیانگر این امر است که مجلس شورای اسلامی همواره اصلاح ساختار و تشکیلات کلان را با هدف متناسب‌سازی اندازه دولت و جلوگیری از تداخل و تشابه مأموریت‌ها، مدنظر داشته است.

نگاهی به سابقه تاریخی شرکت‌های مرتبط با بخش آب نشان می‌دهد که شرکت‌های آب منطقه‌ای در گذشته متولی امور آب شهری نیز بوده‌اند و واحدهایی به‌عنوان امور

مشترکین وظایف مربوط به این حوزه را نیز برعهده داشتند. افزایش جمعیت شهرها از یکسو و گستردگی وظایف ازسوی دیگر، موجب شد تا شرکت‌های آب منطقه‌ای قادر به ارائه مطلوب خدمات در امر توزیع آب نباشند و در عین حال وضعیت نامطلوب بنگاه‌های خصوصی و شهرداری‌ها که عهده‌دار توزیع بخشی از آب شرب شهرها به‌وسیله تانکر و سایر وسایل بودند نیز مزید بر علت شد. جهت رفع مشکلات پیش‌رو نمایندگان محترم مجلس، طرح تشکیل شرکت‌های آب و فاضلاب شهری را به مجلس شورای اسلامی تقدیم نمودند که در نهایت منجر به تصویب قانون تشکیل شرکت‌های آب و فاضلاب در تاریخ ۱۳۶۹/۱۰/۱۱ گردید.

طرح پیشنهادی «ادغام سازمان‌های آب منطقه‌ای و آب و فاضلاب روستایی با آب و فاضلاب شهری» نیز با هدف کوچک‌سازی بدنه دولت و همچنین افزایش بهره‌وری و کارایی در ساختار آب کشور در تاریخ ۱۳۹۵/۶/۲۱ با امضای ۲۱ نفر از نمایندگان، تقدیم مجلس شورای اسلامی شده است.

در گزارش حاضر، ابتدا اشاره مختصری به تاریخچه ساختار بخش آب کشور می‌شود و در ادامه به نکات کارشناسی و ملاحظات حقوقی طرح اشاره خواهد شد. در انتها نیز با توجه به بررسی‌های کارشناسی صورت گرفته، نتیجه‌گیری و پیشنهادهای مربوط ارائه می‌شود.

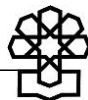
۱. تاریخچه ساختار بخش آب

در اسفندماه سال ۱۳۴۲ از ادغام سازمان‌های برق ایران، آب و برق خوزستان، آب و برق کرج، آب و برق منطقه سفیدرود، آب و برق آذربایجان، آب تهران و بنگاه مستقل آبیاری، وزارت آب و برق ایجاد شد و وظیفه تأمین آب و برق کشور برعهده آن گذاشته شد. پس

از تشکیل این وزارتخانه و ایجاد شرکت‌های منطقه‌ای آب و برق، زمینه فعالیت آن در سراسر کشور گسترش یافت و با پایه‌گذاری شرکت‌های مشاور، پیمانکار و خدماتی، راه تکامل را پیمود. در بهمن‌ماه سال ۱۳۵۳ و به دنبال واگذاری وظایف قانونی جدید همچون برنامه‌ریزی جامع و هماهنگ انرژی کشور، نام وزارت آب و برق به وزارت نیرو تغییر یافت و در سال ۱۳۶۹ با تصویب قانون تشکیل شرکت‌های آب و فاضلاب، علاوه بر تأمین آب شهری، وظایف مربوط به ایجاد و بهره‌برداری از شبکه توزیع آب شهری و جمع‌آوری و تصفیه و دفع فاضلاب خانگی نیز به واحدهای تابعه وزارت نیرو واگذار شد. اهم وظایف وزارت نیرو، مرتبط با بخش آب به شرح ذیل می‌باشد:

- مدیریت منابع آب کشور (اعم از زیرزمینی و سطحی) طبق قانون توزیع عادلانه آب،
- تأمین و انتقال آب برای مصارف کشاورزی، صنعت و شرب شهرها،
- اجرای طرح‌های توسعه منابع آب،
- مهندسی رودخانه و سواحل،
- مدیریت و برنامه‌ریزی به منظور ارائه خدمات آب و فاضلاب در سطح کشور،
- اجرای طرح‌های تأمین و توزیع آب شهری و روستایی،
- اجرای طرح‌های جمع‌آوری، انتقال، تصفیه و دفع فاضلاب‌های شهری و روستایی،
- بهره‌برداری از کلیه تأسیسات آب و فاضلاب شهری و روستایی.

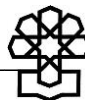
اصلاح ساختار سازمانی شرکت‌های آب منطقه‌ای و تشکیل ادارات کل امور آب استان‌ها از مهمترین اقدامات انجام شده به منظور تطبیق تشکیلات سازمانی بخش آب وزارت نیرو با تقسیمات کشوری در جهت تسریع و تسهیل در گردش امور اجرایی اعم از عملیات جاری و طرح‌های عمرانی استانی و همچنین خودکفایی استان‌ها در انجام امور

مربوطه بوده است. ادارات کل امور آب استان، واحد مستقل قلمداد می‌شوند و مدیران کل آنها قائم‌مقام مدیران عامل شرکت‌های آب منطقه‌ای در استان و همچنین نماینده مجری طرح‌های عمرانی استانی است. در سال ۱۳۸۱، به استناد ماده (۴) قانون برنامه سوم توسعه، مصوب سال ۱۳۷۹ جهت اصلاح ساختار بخش آب، شرکت مادر تخصصی مدیریت منابع آب ایران، تشکیل شد. هدف از تشکیل این شرکت، ساماندهی، هدایت، راهبری و پشتیبانی فنی و مهندسی، حقوقی، مالی و اداری شرکت‌های زیرمجموعه در زمینه شناخت، مطالعه، توسعه، حفاظت و بهره‌برداری بهینه از منابع آب، تأسیسات و سازه‌های آبی و استحصال انرژی برق آبی از تأسیسات مربوطه است. همچنین قانون «تبدیل ادارات کل امور آب استان‌ها به شرکت‌های آب منطقه‌ای استان و تبدیل شرکت‌های آب منطقه‌ای که بیش از یک استان را در بر می‌گیرد به شرکت‌های آب منطقه‌ای استان ذیربط» در مورخ ۱۳۸۳/۷/۱۴ به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید.

امور آب و فاضلاب شهرها تا قبل از سال ۱۳۶۸ به صورت پراکنده توسط وزارت نیرو، شهرداری‌ها، اوقاف و بخش خصوصی انجام می‌گرفت و مسئولیت رسیدگی به این امر مهم در سطح کشور نامشخص بود. از سال ۱۳۶۸ با تشکیل معاونت آب و فاضلاب شهری در وزارت نیرو، رسیدگی به مسائل آب و فاضلاب شهرها وارد مرحله تازه‌ای شد و با تصویب قانون تشکیل شرکت‌های آب و فاضلاب در دی‌ماه سال ۱۳۶۹ و ابلاغ آن به وزارت نیرو، این مسئولیت عملاً به وزارت نیرو محول شد. در قانون تشکیل شرکت‌های آب و فاضلاب، ستادی برای پشتیبانی فنی، تحقیقاتی، تدارکاتی و آموزش شرکت‌های آب و فاضلاب در وزارت نیرو پیش‌بینی شد. در این راستا شرکت خدمات مهندسی آب وابسته به وزارت نیرو به شرکت مهندسی آب و فاضلاب کشور تغییر نام یافت و عهده‌دار این وظایف شد.

به منظور سرعت بخشیدن به امور آب و فاضلاب شهرها و برای هماهنگی بیشتر در این زمینه، معاون وزیر نیرو در امور آب و فاضلاب شهری به عنوان مدیر عامل شرکت مهندسی آب و فاضلاب کشور تعیین شد. شرکت مهندسی آب و فاضلاب کشور یک شرکت سهامی خاص با شخصیت حقوقی و استقلال مالی است و در راستای اهداف ستادی خود به ارائه خدمات مدیریت، مشاوره فنی و مهندسی در امور آب و فاضلاب، برنامه‌ریزی، مطالعه و تهیه طرح، نظارت و هماهنگی در اجرای طرح‌های آب و فاضلاب شهری می‌پردازد. شرکت‌های آب و فاضلاب هر استان براساس اصول و سیاست‌های کلی عدم تمرکز، جلب مشارکت‌های مردمی، غیردولتی بودن، ارتقای آموزش‌های کاربردی و بهبود بهره‌وری، پایه‌گذاری شده‌اند. در سال ۱۳۸۰ با تصویب هیئت وزیران، با الحاق شرکت‌های آب و فاضلاب روستایی به مجموعه وزارت نیرو، در مجموع کل مسئولیت تأمین و توزیع آب شهری و روستایی و جمع‌آوری و تصفیه و دفع فاضلاب خانگی در شهرها و روستاها در وزارت نیرو متمرکز شد. در سال ۱۳۸۱، به استناد ماده (۴) قانون برنامه سوم توسعه مصوب سال ۱۳۷۹، جهت اصلاح ساختار آب و فاضلاب، شرکت مادر تخصصی مهندسی آب و فاضلاب کشور تشکیل شد. این شرکت ساماندهی فعالیت‌های تصدیگری وزارت نیرو در امور آب و فاضلاب شامل مدیریت صحیح، نظارت و ارزیابی عملکرد و هدایت و راهبری، افزایش بازدهی و بهره‌وری و استفاده مطلوب از امکانات شرکت‌های زیرمجموعه در چارچوب سیاست‌های وزارت نیرو و همچنین کارگزاری وزارت نیرو برای انجام نظارت‌ها و تدوین برنامه‌ها را عهده‌دار می‌شد. در حال حاضر شرکت‌های آب و فاضلاب شهری به صورت سهامی و شرکت‌های آب و فاضلاب روستایی به صورت دولتی و تحت نظر وزارت نیرو، اداره می‌شوند.

۲. طرح «ادغام سازمان‌های آب منطقه‌ای و آب و فاضلاب روستایی با آب و فاضلاب شهری»

ماده واحده - از تاریخ تصویب این قانون، سازمان‌های آب منطقه‌ای و آب و فاضلاب روستایی با آب و فاضلاب شهری ادغام و سازمانی به نام سازمان امور آب و فاضلاب جمهوری اسلامی ایران تشکیل می‌گردد.

تبصره «۱» - کلیه اختیارات، اموال و نیروی انسانی به سازمان جدید منتقل می‌شوند.

تبصره «۲» - دولت مکلف است ظرف مدت ۶ ماه از تصویب قانون نسبت به تهیه

آیین‌نامه لازم اقدام نماید.

۳. اظهار نظر کارشناسی درباره طرح

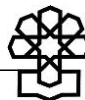
طرح «ادغام سازمان‌های آب منطقه‌ای و آب و فاضلاب روستایی با آب و فاضلاب شهری» با هدف افزایش کارایی و بهره‌وری سازمان‌ها و نهادهای دولتی ارائه شده است اما ادغام دستگاه‌های فوق که از حساسیت بالایی برخوردار هستند نباید به گونه‌ای باشد که کل ساختار بخش آب دستخوش تغییر شده و تجربیات گذشته تکرار گردد. اگرچه برای افزایش کارایی در بخش آب و ارتقای بهره‌وری باید به صورت جدی چاره‌اندیشی شود.

ضرورت تفکیک وظایف حاکمیتی و تصدیگری از موضوعاتی است که در قوانین و ضوابط مختلف مورد تأکید قرار گرفته است اما با توجه به ماهیت متفاوت وظایف شرکت‌های آب منطقه‌ای و شرکت‌های آب و فاضلاب، انجام این ادغام مغایر سیاست‌های کلان کشور از جمله سیاست‌های کلی اصل چهارم و چهارم قانون اساسی و سیاست‌های کلی

اقتصاد مقاومتی خواهد بود. شرکت‌های آب منطقه‌ای در حال حاضر عهده‌دار برخی وظایف حاکمیتی نظیر مدیریت بهره‌برداری از آب‌های سطحی و زیرزمینی هستند که سختی با اعمال تصدیگری موضوع فعالیت شرکت‌های آب و فاضلاب ندارد. لذا در صورت ادغام لازم است تا تشکیلات عظیمی برای این امر بوجود آید که اداره آن نیازمند سازوکارهای مدیریتی بسیار توانمندی خواهد بود که نه تنها در حال حاضر تأمین نیروی انسانی مورد نیاز دارای ویژگی‌های فوق، مقدور نمی‌باشد بلکه اساساً این امر با هدف قانون تشکیل شرکت‌های آب و فاضلاب مستقل در تعارض است. مضاف بر اینکه تلفیق وظایف حاکمیتی و تصدیگری در ساختار جدید باعث افزایش هزینه‌های مدیریتی و اجرایی خواهد شد. ضمن آنکه در عموم کشورهای دنیا، واحدهای سازمانی مربوط به تأمین آب و توزیع آب از هم منفک می‌باشند و حتی در برخی کشورها امور مربوط به فاضلاب در اختیار سازمان سومی قرار دارد.^۱

با توجه به ماهیت حقوقی متفاوت شرکت‌های آب منطقه‌ای و آب و فاضلاب روستایی که دولتی هستند و شرکت‌های آب و فاضلاب شهری که غیردولتی هستند، ابهامات زیادی درباره شکل حقوقی سازمان حاصل از ادغام آنها وجود دارد. در عنوان طرح به ادغام شرکت‌های آب منطقه‌ای و آب و فاضلاب روستایی با شرکت‌های آب و فاضلاب شهری اشاره شده است که به معنای محور بودن شرکت‌های آب و فاضلاب شهری غیردولتی در این ادغام است اما در متن طرح، ایجاد سازمان امور آب و فاضلاب جمهوری اسلامی ایران مطرح شده که عنوان «سازمان» نشان از ماهیت دولتی تشکیلات جدید دارد که با

۱. مراجعه شود به گزارش «بررسی تطبیقی و آسیب‌شناسی ساختار حاکمیتی مدیریت آب در ایران و ارائه ساختار مطلوب»، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، ۱۳۹۱.

سیاست‌های کلان نظام در خصوص کوچک‌سازی دولت مغایر بوده و موجب توسعه ساختار دولت خواهد شد.

نکته قابل توجه آن است که کمتر از ۵۰ درصد سهام شرکت‌های آب و فاضلاب شهری متعلق به دولت می‌باشد و هرگونه تصمیم‌گیری درباره این شرکت‌ها بدون در نظر گرفتن حقوق سایر سهام‌داران و نظر آنها عملاً غیرممکن می‌باشد. همچنین شایان ذکر است که شرکت‌های آب و فاضلاب شهری و روستایی، شرکت‌هایی زیان‌ده می‌باشند بنابراین با توجه به ماده (۳) قانون هدفمندسازی یارانه‌ها تا زمان اصلاح کامل تعرفه‌های فروش آب به قیمت تمام شده واقعی، ادغام این شرکت‌ها، می‌تواند هزینه‌های اضافه برای دولت دربر داشته باشد.

۴. ملاحظات حقوقی طرح

علاوه بر نکاتی که در بخش قبل در خصوص کلیات طرح اشاره شد، نکات دیگری مبنی بر ملاحظات حقوقی نیز در رابطه با طرح حاضر به شرح زیر باید مدنظر قرار گیرد:

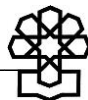
۱. عبارت «سازمان‌های» در عنوان طرح، باید به «شرکت‌های» تغییر یابد.
۲. تأسیسات متعددی از جمله شرکت‌های آب و فاضلاب استان وجود دارند که در این طرح به آنها اشاره‌ای نشده است و از این لحاظ که جزء شرکت‌های ادغام‌شونده محسوب می‌شوند یا خیر، ابهام دارد.
۳. در متن طرح به اساسنامه سازمان مذکور و اینکه توسط چه کسی و براساس چه ضوابطی تهیه و تصویب خواهد شد اشاره نشده است.
۴. در طرح پیشنهادی در مورد شرکت‌های زیرمجموعه شرکت‌ها تعیین تکلیف نشده

است. همچنین رابطه شرکت جدید با وزارت نیرو یا با شرکت مادر تخصصی مدیریت منابع آب ایران و شرکت مادر تخصصی مهندسی آب و فاضلاب کشور تعریف نشده است.

۵. در متن ماده واحده پیشنهاد می‌شود عبارت «سازمان امور آب و فاضلاب جمهوری اسلامی ایران» با عبارت «سازمان امور آب و فاضلاب کشور» جایگزین شود.

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

طرح «ادغام سازمان‌های آب منطقه‌ای و آب و فاضلاب روستایی با آب و فاضلاب شهری» با هدف اصلاح ساختار و همچنین افزایش بهره‌وری و کارایی در بخش آب کشور ارائه شده است. تغییر ساختار شرکت‌های زیرمجموعه بخش آب (شرکت‌های آب منطقه‌ای و شرکت‌های آب و فاضلاب شهری و روستایی) در گذشته چندین بار صورت گرفته است که این امر حاکی از اهمیت ساختار این بخش در افزایش عملکرد و بهره‌وری آن دارد. ادغام شرکت‌های موضوع طرح حاضر، از آنجا که ضرورت تفکیک وظایف حاکمیتی و تصدیگری از موضوعاتی است که در قوانین و ضوابط مختلف مورد تأکید قرار گرفته است و همچنین با توجه به ماهیت متفاوت وظایف شرکت‌های آب منطقه‌ای و شرکت‌های آب و فاضلاب، انجام این ادغام مغایر سیاست‌های کلان کشور خواهد بود. همچنین با توجه به ماهیت حقوقی متفاوت شرکت‌های آب منطقه‌ای و آب و فاضلاب روستایی که دولتی هستند و شرکت‌های آب و فاضلاب شهری که غیردولتی هستند، ابهامات زیادی درباره شکل حقوقی سازمان حاصل از ادغام آنها وجود دارد و چنانچه از متن پیشنهادی طرح برداشت می‌شود، تشکیل یک سازمان جدید حاکی از دولتی بودن ساختار آن دارد که با سیاست‌های کلان نظام درخصوص کوچک‌سازی دولت مغایر بوده و موجب گستردگی

ساختار دولت خواهد شد. نکته دیگر اینکه با توجه به زیان ده بودن شرکت‌های آب و فاضلاب شهری و روستایی، ادغام آنها با شرکت‌های آب منطقه‌ای می‌تواند هزینه‌های اضافه برای دولت دربر داشته باشد.

در حال حاضر مدیریت منابع آب کشور توسط «شرکت مادر تخصصی مدیریت منابع آب ایران» انجام می‌شود که شاخه‌ای از آن در هر استان فعالیت دارد. از آنجا که تقسیمات منابع آب بیشتر براساس حوضه آبریز صورت می‌گیرد تا تقسیمات استانی، می‌توان شرکت‌های آب منطقه‌ای استانی را در قالب حوضه‌های آبریز مدیریت کرد. بنابراین ادغام شرکت‌های آب منطقه‌ای چند استان که در یک حوضه آبریز واقع شده‌اند با توجه به مأموریت مشترک آنها می‌تواند در ارتقای بهره‌وری این بخش مؤثر باشد. همچنین در رابطه با شرکت‌های آب و فاضلاب شهری و روستایی، همان‌گونه که در گذشته نیز چندین بار موضوع ادغام آنها مطرح شده است، با ایجاد زیرساخت‌های لازم می‌توان شرایط ادغام این دو شرکت را نیز در آینده فراهم ساخت.

اگرچه موضوع افزایش بازدهی و کارایی ساختارهای دولتی نیازمند توجه و چاره‌اندیشی جدی است، اما برای هر تغییر ساختاری به سبب هزینه‌هایی که برای کشور ایجاد می‌کند لازم است تا ابتدا مسائل و مشکلاتی که شرایط را برای ایجاد این تغییرات فراهم کرده است و نیز عواید و دستاوردهای آن مورد توجه قرار گیرد. با توجه به موارد فوق، ادغام شرکت‌های آب منطقه‌ای با شرکت‌های آب و فاضلاب روستایی از آنجایی که ساختار و اهداف آنها با هم متفاوت است می‌تواند چالش‌برانگیز باشد. در حال حاضر با توجه به بحران آب حاکم بر کشور و همچنین ساختار نامطلوب بخش آب پیشنهاد می‌شود موضوع مدیریت جامع منابع آب در قالب حوضه‌های آبریز به جای تغییرات مقطعی و

موضوعی به‌طور جدی مطرح و پیگیری شود. با توجه به موارد فوق و ایرادات مذکور، ادغام شرکت‌های موضوع طرح نیازمند بررسی‌های کارشناسی و همه‌جانبه بوده و لذا تصویب طرح به‌صورت کنونی توصیه نمی‌شود.

منابع و مآخذ

۱. طرح ادغام سازمان‌های آب منطقه‌ای و آب و فاضلاب روستایی با آب و فاضلاب شهری.
۲. قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران.
۳. قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران.
۴. محمدولی سامانی، جمال. گزارش «با نمایندگان مردم در مجلس هشتم ۹. آشنایی با بخش آب»، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، دفتر مطالعات زیربنایی، ۱۳۸۶.
۵. مظاهری، مهدی و مریدنژاد، علی. «بررسی تطبیقی و آسیب‌شناسی ساختار حاکمیتی مدیریت آب در ایران و ارائه ساختار مطلوب»، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، دفتر مطالعات زیربنایی، ۱۳۹۱.

مرکز پژوهش‌ها
مجلس شورای اسلامی

شماره مسلسل: ۱۵۰۸۶

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: اظهار نظر کارشناسی درباره: «طرح ادغام سازمان‌های آب منطقه‌ای و آب و فاضلاب روستایی با آب و فاضلاب شهری»

نام دفتر: مطالعات زیربنایی (گروه آب)

تهیه و تدوین کنندگان: نرجس السادات عبدالمنافی، مهدی مظاهری

مدیر مطالعه: جمال محمدولی سامانی

ناظران علمی: محمدحسن معادی رودسری، محسن صمدی

متقاضی: کمیسیون اجتماعی

همکاران: احسان آقاجانی معمار (دفتر مطالعات بخش عمومی)، حسن امجدیان (دفتر مطالعات حقوقی)

همکاران خارج از مرکز: —

اظهار نظر کنندگان خارج از مرکز: —

ویراستار تخصصی: —

ویراستار ادبی: —

واژه‌های کلیدی:

۱. شرکت آب منطقه‌ای

۲. آب و فاضلاب شهری

۳. آب و فاضلاب روستایی

۴. ادغام

تاریخ شروع مطالعه: ۱۳۹۵/۷/۱۰

تاریخ خاتمه مطالعه: ۱۳۹۵/۷/۱۹

تاریخ انتشار: ۱۳۹۵/۷/۲۸